



TISKOVÁ ZPRÁVA č. 143/22

V Lucemburku dne 8. září 2022

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-659/20 | Ministerstvo životního prostředí (Papoušek ara hyacintový)

Soudní dvůr upřesnil pojem chovu v zajetí v případě exemplářů papouška ara hyacintového

ET chová v České republice papoušky. V roce 2015 požádal ET příslušný krajský úřad o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností pro pět exemplářů papouška ara hyacintového (*Anodorhynchus hyacinthinus*) narozených v roce 2014 z jeho chovu. Prarodiče těchto papoušků byli nejprve dovezeni do Bratislavy (Slovensko) a poté v červnu 1993 převezeni autem do České republiky, a to za okolností neslučujících se s úmluvou CITES¹.



Krajský úřad odmítl požadovanou výjimku udělit, přičemž se opíral o stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, podle něhož nebylo možné se ubezpečit o založení tohoto hejna v souladu se zákonnými ustanoveními.

ET podal proti tomuto odmítavému rozhodnutí odvolání, v němž tvrdil, že krajský úřad vyložil pojem „chovné hejno“ nesprávně, neboť podle ET takové hejno tvoří jen rodičovský pár a jeho potomci, a úřad tudíž nebyl oprávněn zkoumat původ prarodičovského páru.

¹ Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin, podepsaná ve Washingtonu dne 3. března 1973 (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 993, č. I-14537).

Nejvyšší správní soud (Česká republika), jemuž byla tato věc předložena, se Soudního dvora zaprvé táže, zda v souladu s unijním právem² zahrnuje pojem „chovné hejno“ rovněž předky exemplářů chovaných v chovném zařízení, kteří nebyli tímto zařízením nikdy vlastněni ani drženi. Zadruhé se táže, zda unijní právo³ brání tomu, aby chovatelem držený exemplář papouška ary hyacintového mohl být považován za narozený a odchovaný v zajetí, jestliže jeho předci, kteří nejsou součástí chovného hejna tohoto chovatele, byli získáni jinou osobou v rozporu s platnými zákonnými ustanoveními nebo způsobem, který je na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve připomněl, že pojem „chovné hejno“ neoznačuje pouhý chovný proces oddělený od jakéhokoli konkrétního fyzického objektu. **Tento pojem tudíž nezahrnuje předky, kteří nebyli dotyčným chovným zařízením nikdy vlastněni ani drženi.**

Soudní dvůr následně zdůraznil, že obchod s exempláři druhů ohrožených vyhubením musí být předmětem zvlášť přísných opatření, aby nadále neohrožoval jejich přežití, a může být povolován jen za výjimečných okolností. Za účelem určení, zda nebylo chovné hejno založeno způsobem, který byl na újmu přežití daného druhu ve volné přírodě z důvodu odchycení předka tohoto hejna v přírodním prostředí, je třeba zohlednit stav daného druhu v okamžiku tohoto odchytu. Jestliže byl tento druh v dané době zahrnut do přílohy I úmluvy CITES, jako je tomu v projednávané věci, je třeba za každých okolností vycházet z toho, že jeho odchycení je na újmu přežití daného druhu ve volné přírodě, a žádný členský stát nesmí mít možnost udělit výjimku ze zákazu prodeje exemplářů vzešlých z tohoto předka.

Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že výkon práva na vlastnictví může být předmětem omezení odůvodněného cílem obecného zájmu uznaným Unií, jako je v projednávané věci ochrana volně žijících druhů.

Unijní právo mimoto zajišťuje rovnováhu mezi tímto právem a požadavky spojenými s ochranou volně žijících druhů. Uvádění exemplářů druhů ohrožených vyhubením na trh přispívá k vytváření, zachovávání či rozšiřování trhu, na němž mají být takové exempláře pořizovány. Přitom již samotná existence takového trhu je do jisté míry hrozbou pro přežití druhů ohrožených vyhubením.

Soudní dvůr uzavřel, že **unijní právo brání tomu, aby chovatelem držený exemplář takového živočišného druhu mohl být považován za narozený a odchovaný v zajetí, jestliže předci tohoto exempláře, kteří nejsou součástí chovného hejna tohoto chovatele, byli získáni jinou osobou způsobem, který je na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Zůstaňte připojeni!



² Nařízení (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. L 166, s. 1–69), čl. 1 bod 3.

³ Nařízení (ES) č. 865/2006, čl. 54 bod 2, ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a zásadou legitimního očekávání.